

gazu za wynagrodzeniem istniejącym zakładom gazu ziemnego, przyczem zakłady posiadające charakter użyteczności publicznej mają pierwszeństwo.

Art. 6. Taryfy cen za gazy dla producentów i konsumentów zatwierdza Ministerstwo Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu stron interesowanych i rzeczoznawców.

Art. 7. Po upływie czasokresu, na który prawo nadano (art. 2) przechodzą zakłady gazu ziemnego, o ile im nie będzie przyznane przedłużenie uprawnień, na własność Państwa bez odszkodowania. Wcześniejszy wykup jest dopuszczalny tylko z ważnych powodów natury publicznej, stwierdzonych, w orzeczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, za cenę szacunkową. Zakłady gazu ziemnego gmin własne nie ulegają wykupowi.

Art. 8. Pod warunkami określonymi w art. 7 rząd może wykupić już istniejące zakłady gazu ziemnego. Nie podlegają one jednak innym postanowieniom ustawy niniejszej, dopóki nie zamierzają powiększyć swych rozmiarów. Przez powiększenie należy rozumieć rozszerzenie zakładów poza zapotrzebowanie miejscowe.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Wykonanie porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Hącia

293.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

o trybie postępowania z osobami, podróżującymi koleją bez biletów lub z biletami niewłaściwymi.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu postanawiam, aby z dniem 15 maja r. b. na kolejach Dyrekcji Warszawskiej i Radomskiej stosowane były przepisy następujące:

Art. 1. Osoby, podróżujące koleją, winny posiadać odpowiednie bilety przejazdowe, okazywane na każde żądanie właściwych funkcjonarjuszów.

Art. 2. Podróżny, który nie może okazać ważnego na przejazd biletu, winien zapłacić potrójną cenę biletu za przejechaną przestrzeń, jeżeli zaś stacja wyjazdu nie może być ustaloną — poczwórną cenę

- biletu za całą przestrzeń, przebytą przez pociąg, w każdym jednak razie nie mniej, niż 10 mk. względnie 20 koron.
- Art. 3.** Podróżny, który zajął miejsce w klasie wyższej niż ta, do której uprawnia posiadany przezeń bilet, lub w pociągu o droższej taryfie, winien uiścić poczwórną różnicę pomiędzy ceną należną, a uiszczoną, jednakże nie mniej, niż 10 mk. względnie 20 kor.
- Art. 4.** Podróżny, odmawiający natychmiastowej zapłaty należności, o jakich wyżej (art. 2 i 3) mowa, będzie usunięty z pociągu na najbliższej stacji, gdzie będzie sporządzony protokół celem pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej na zasadzie praw obowiązujących (art. 139 K. K.).
- Art. 5.** Kto, nie mając zamiaru wyjechania, zajmie miejsce w pociągu, przygotowanym do odjazdu, winien zapłacić 6 mk. względnie 12 kor. i pociąg natychmiast opuścić pod skutkami wyżej (art. 4) przewidzianymi.

Warszawa, d. 5 kwietnia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa:

J. Eberhardt